

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Tomáše Langáška, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Petra Mikeše a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatelky: **vláda**, se sídlem nábreží E. Beneše 4, Praha 1, proti odpůrci: **„Viktor Kožený – Občanská federální demokracie“**, politická strana, se sídlem Ohradní 1159/65, Praha 4, v řízení o návrhu na rozpuštění politické strany,

t a k t o :

- I. Politická strana „Viktor Kožený – Občanská federální demokracie“ **s e r o z p o u š t í .**
- II. Navrhovatelce **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Likvidátorem **s e u r č u j e** Mgr. Radslav Janeček, advokát, se sídlem Bubeníčkova 44, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 5. prosince 2014 podala u Nejvyššího správního soudu vláda (dále jen „navrhovatelka“) návrh na rozpuštění politické strany „Viktor Kožený – Občanská federální demokracie“ (dále jen „odpůrce“) podle § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“). Navrhovatelka uvedla, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. Pst 38/2011 - 15, byla činnost odpůrce pozastavena, a to pro opakované nesplnění povinností plynoucích z ustanovení § 18 odst. 1 zákona o politických stranách. Odpůrce pochybil v tom, že nepředložil Poslanecké sněmovně Parlamentu výroční finanční zprávy za roky 2009 a 2010. Přitom podle ustanovení § 14 odst. 2 cit. zákona mohou strany a hnutí, jejichž činnost byla pozastavena, činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu

o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li nadále skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena, lze podat návrh na rozpuštění.

[2] Po pozastavení činnosti odpůrce neučinil kroky k odstranění závadného stavu, který byl důvodem citovaného rozhodnutí soudu, a navíc Poslanecké sněmovně nepředložil výroční zprávy za roky 2011, 2012 a 2013, a to ani dodatečně.

[3] Odpůrce se k návrhu nevyjádřil.

[4] Z obsahu spisu soud konstatuje, že podle usnesení Poslanecké sněmovny č. 1136 z 38. schůze konané 3. května 2012 odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2011 a podle usnesení Poslanecké sněmovny č. 1661 z 53. schůze konané 15. května 2013 odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2012. Z usnesení Poslanecké sněmovny č. 275 z 8. schůze konané 15. května 2014 dále plyne, že odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu ani za rok 2013. Neučinil tak ani dodatečně.

[5] Podle ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl Nejvyšší správní soud se souhlasem účastníků řízení bez nařízení jednání.

[6] Protože podle ustanovení § 96 s. ř. s. rozhoduje soud v tomto řízení podle skutkového stavu, který je tu v době rozhodnutí soudu, vyžádal si od Poslanecké sněmovny aktuální informaci ohledně předmětných výročních finančních zpráv.

[7] Ze sdělení Ing. M. H., tajemnice Kontrolního výboru Poslanecké sněmovny, ze dne 21. ledna 2015, č. j. PS 2015/685, 2015/KV/37, dále plyne, že odpůrce nepředložil Poslanecké sněmovně předmětné výroční finanční zprávy ani dodatečně.

[8] Na základě těchto skutečností soud dospěl k následujícím závěrům.

[9] Podle § 4 písm. a) zákona o politických stranách nemohou vznikat a vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu. Z § 18 odst. 1 stejného zákona vyplývá povinnost stran a hnutí předložit každoročně do 1. dubna Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávu v členění konkretizovaném pod body a) až f) tohoto ustanovení. Podle § 14 odst. 1 zákona může být činnost strany a hnutí rozhodnutím soudu pozastavena, jestliže jejich činnost je v rozporu s § 1 až 5, § 6 odst. 5 a § 17 až 19 nebo se stanovami.

[10] Ustanovení § 15 odst. 1 zákona o politických stranách zakládá příslušnost Nejvyššího správního soudu rozhodovat o rozpuštění strany a hnutí, pozastavení činnosti strany a hnutí a o znovuoobnovení jejich činnosti. Návrh podá vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuoobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého s. ř. s.

[11] Na základě výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podaný návrh je důvodný, neboť z údajů obsažených ve spise (konkrétně zejména

z citovaných usnesení Poslanecké sněmovny) bylo zjištěno, že odpůrce skutečně nesplnil zákonem uložené povinnosti, neboť opakovaně v zákonem stanoveném termínu vůbec nepředložil příslušnému orgánu, tj. Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, výroční finanční zprávy za roky 2009 a 2010, pro což již byla činnost odpůrce citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu pozastavena, a ani za roky 2011, 2012 a 2013, a neučinil tak ani později. Odpůrce tak opakovaně nesplnil zákonnou povinnost stanovenou v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, přičemž nesplnění této povinnosti představuje zvláštní a samostatný důvod, pro který může Nejvyšší správní soud rozhodnout o rozpuštění strany nebo hnutí [§ 13 odst. 1 písm. b) cit. zákona]. Je třeba zopakovat, že tuto svoji povinnost odpůrce nesplnil, přestože již byla jeho činnost shora označeným rozsudkem pozastavena.

[12] Ze znění i smyslu § 14 odst. 1 zákona o politických stranách je zřejmé, že za situace, kdy politická strana nebo politické hnutí výroční finanční zprávu nepředložily buď vůbec, anebo ji nepředložily se zákonem požadovanými náležitostmi, a kdy se tak stalo opakovaně, takové porušení § 18 odst. 1 zákona opodstatňuje rozpustit politickou stranu, jelikož platí, že *„strana a hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění ... jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena“* (§ 13 odst. 6 uvedeného zákona). Právě tato situace nastala v nyní projednávané věci.

[13] Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o rozpuštění uvedené politické strany.

[14] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Procesně úspěšné navrhovatelce, která by jinak měla na náhradu nákladů řízení právo, nevznikly v souvislosti s řízením před Nejvyšším správním soudem náklady nad rámec její běžné činnosti, ze spisu ani jiné nevyplývají, proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[15] Podle ustanovení § 13 odst. 6 zákona o politických stranách určil Nejvyšší správní soud likvidátorem Mgr. Radslava Janečka, advokáta, který s tímto určením souhlasí. Likvidátor bude postupovat přiměřeně podle předpisů o likvidaci majetku a závazků obchodních společností (§ 12 odst. 4 zákona o politických stranách).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky podle s. ř. s. přípustné.

Politická strana **j e o p r á v n ě n a** podat návrh podle článku 87 odst. 1 písm. j) Ústavy České republiky, jestliže tvrdí, že rozhodnutí o jejím rozpuštění není ve shodě s ústavními nebo jinými zákony. Návrh lze podat ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k Ústavnímu soudu, podání návrhu má odkladný účinek (§ 73 a § 79 odst. 1 věta druhá zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů).

Pst 12/2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu